

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 80 • nummer 10 • oktober 2025

INHOUD

<i>Het is goed bij de Heere (gedicht)</i>	<i>221</i>
<i>De Naam boven alle namen (22)</i>	<i>222</i>
<i>Het koninkrijk van God (10)</i>	<i>225</i>
<i>God is liefde (6)</i>	<i>228</i>
<i>Keer met uw hele hart terug naar Mij! (1)</i>	<i>232</i>
<i>De Heere verwachten</i>	<i>236</i>
<i>Uitnodiging voor de bruiloft (2, slot)</i>	<i>240</i>
<i>Hoe voorkom ik dat ik zondig?</i>	<i>243</i>

Jona

Onwillige boodschapper van Gods genade

Door: W.W. Fereday

Het Bijbelboek Jona is een heel bijzonder boek. Dit boek heeft een profetische diepgang en bij het overdenken ervan zullen we in Jona's leven zowel lessen over Jezus Christus als over het volk Israël vinden. We leren bovendien dat God al in het Oude Testament, waarin Israël het middelpunt van Zijn plannen was, evengoed omzag naar heidenen. Dat werd later ten volle openbaar toen Hij Zijn Zoon zond, om een Licht te zijn tot aan de einden van de aarde.

Paperback, 70 bladzijden

Bestelcode: 3227

Prijs: € 5,95

Ook als e-book verkrijgbaar! Prijs: € 3,00

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: admin@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Het is goed bij de Heere

Als U met Uw vrede mijn innerlijk vult
te midden van strijd, telkens weer,
dan zing 'k in de storm vol vertrouwend geloof:
Het is goed, het is goed bij de Heere!

Als satan mij bang maakt, mij aanvalt vol vuur,
dan laat U mij zien, elke keer:
mijn Redder, U hebt alles voor mij volbracht.
Ik ben rein door het bloed van mijn Heere!

De last van mijn zonden, Heere Jezus, droeg U,
en God ziet ze daarom nooit meer;
U stierf aan het kruis, ging voor mij in de dood.
Heel mijn ziel looft U, Godslam en Heere!

Nu leef ik in Christus, voor Christus alleen.
Uw Woord is het waar ik op bouw.
Door U heb ik vrede, verlossing en rust,
U – mijn Alles, op Wie ik vertrouw.

Horatio Gates Spafford (1828-1888)

De Naam boven alle namen (22)

Hoofdstuk 11 – ‘Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn’

Deze laatste vermelding van ‘Zijn Naam’ houdt verband met de verheerlijkte heiligen. Dit is echter een ander gezelschap van heiligen dat aan ons getoond wordt met dit onderscheidende kenmerk, met de toevoeging ‘en de Naam van Zijn Vader’.

In veel Bijbelvertalingen zijn deze laatste woorden weggelaten, maar aangezien ze wel geaccepteerd zijn in de *Revised Version*, evenals in veel recente vertalingen, kunnen we ze met alle vertrouwen als authentiek beschouwen. Om met het laatste te beginnen, er wordt een gezelschap van heiligen aan ons voorgesteld, honderdvierenveertigduizend in getal, die samen met het Lam op de berg Sion staan, en ‘die zijn naam en de naam van zijn Vader hadden, geschreven op hun voorhoofden’ (Openb. 14:1). Dat dit gezelschap een bijzondere plaats van zegen inneemt, wordt duidelijk uit de context en wel uit de uitdrukkelijke verklaring dat zij ‘het Lam volgen waar Het ook heengaat’ (vs. 4).

Als we onderzoeken wie deze heiligen zijn, zal het nuttig zijn als we beseffen hoe belangrijk de geschreven naam op hun voorhoofden is. Het is heel duidelijk dat het hier om aardse en niet om hemelse heiligen gaat. In het vorige hoofdstuk werd het ons toegestaan om de verschrikkelijke macht van satan te zien als belichaamd in de heerschappij en het gezag van het eerste beest en als uitgeoefend door het tweede, die de mens der wetteloosheid is, de antichrist.

Het is deze belichaming van het kwaad die ervoor zal zorgen dat allen binnen de sfeer van zijn gezag een merkteken op hun rechterhand of op hun voorhoofd zullen krijgen, wat hun ver-

bondenheid met het beest aanduidt. Het kwaad lijkt misschien volkomen te hebben getriomfeerd, maar het begin van hoofdstuk 14 toont ons een menigte die, gekocht van de aarde en tijdens de heerschappij van ongebreidelde verdorvenheid, verbonden is met de heerlijkheden van het Lam in precies het gebied van Zijn aardse koninkrijk. Als we dan bedenken dat de antichrist zijn overgedragen macht zal uitoefenen in Jeruzalem, dan is het duidelijk dat dit gezelschap dat, samen met het Lam op de berg Sion staat, wordt gevormd door Joodse heiligen – heiligen die, wat hun lijden ook mag zijn, zegevierend door de vurige oven van de benauwdheid voor Jakob gebracht zijn, de tijd van een grote verdrukking zoals er niet eerder geweest is en ook nooit meer zal komen (zie Matth. 24:21).

Maar we kunnen er niet mee volstaan om te zeggen dat het om Joodse gelovigen gaat, want in Openbaring 7 lezen we over een andere groep van honderdvierenveertigduizend. Daar gaat het om twaalfduizend uit iedere stam. Dit is het symbolische aantal van de uitverkorenen uit heel Israël. De groep in Openbaring 14, zoals we hebben gezien, is echter bevrijd uit het gebied van de macht van de antichrist. Aangezien alleen de twee stammen in die tijd in het land zullen zijn, gaat het hier om een ander symbolisch aantal, bestaand uit hen die er door genade voor bewaard zijn te bezwijken voor de eisen en dreigingen van de antichrist en voor zijn morele verontreinigingen.

Dit zijn, in feite, de getrouwen uit Juda en Benjamin, die nu de glorieuze beloning zijn binnengegaan van de gemeenschap met het Lam in Zijn verheerlijking in het koninkrijk. Alleen al het getal, twaalf keer twaalf (zoals in hoofdstuk 7), spreekt van versterkte volmaaktheid in bestuur en daarom van de volmaakte heerschappij van de Messias. Het is een onbewolkt tafereel van vreugde en zegen – de stralende belofte van de uitkomst van al Gods wegen in bestuur en genade – dat wij mogen aanschouwen

voordat de vernietigende oordeelstorm losbreekt over een afvallig volk en een opstandige wereld.

Wat is dan, mogen we nu vragen, de betekenis van Zijn Naam en de Naam van Zijn Vader op de voorhoofden van dit gezegende gezelschap? Er wordt op twee verschillende dingen geduid, zoals blijkt uit het feit dat ze zowel de Naam van het Lam als de Naam van Zijn Vader hebben. Het eerste is een contrast met wat er in het vorige hoofdstuk wordt meegedeeld. Daar lezen we, zoals we al hebben gezien, dat de mensen in het algemeen gesproken het merkteken van het beest ontvangen op hun rechterhand of op hun voorhoofd, als teken van hun aanvaarding van zijn satanische heerschappij en van bepaalde rechten en voorrechten binnen zijn rijk.

Op vergelijkbare manier verklaart het hebben van de Naam van het Lam op hun voorhoofden dat dit gezelschap van vrijgekochten, als 'eerstelingen voor God en het Lam' (14:4), hun glorieuze Messias toebehoren en **dat ze hun trouw aan Hem hadden bewaard te midden van het ongekende lijden in de duisterde dagen van verdrukking waar zij doorheen moesten**. Gehaat en vervolgens misschien als martelaar gestorven, worden ze nu openlijk erkend en geëerd met bijzondere merktekens van gunst en goedkeuring door Hem voor Wiens zaak zij hadden geleden, misschien zelfs tot de dood toe (of ze nu levend uit de grote verdrukking zijn gekomen of gedurende die verdrukking zijn gestorven, wordt ons niet verteld, maar vanwege bepaalde aanwijzingen, zoals bijvoorbeeld in vers 5, neigen wij tot de conclusie dat zij, ofwel 'veranderd' ofwel opgewekt, een opstandingslichaam bezitten).

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

Het koninkrijk van God (10)

We zetten de overdenking voort van de verschillen tussen de Gemeente en het koninkrijk van God.

Het koninkrijk van God vandaag

Zoals Zijn eerste gelijkenissen over het koninkrijk der hemelen in Mattheüs 13 in het bijzonder aantonen, voorzag de Heere deze negatieve ontwikkeling al van tevoren. Maar het zou verkeerd zijn om te geloven dat die ontwikkeling in overeenstemming was met Zijn wil. De huidige toestand van het koninkrijk is een van de gevolgen van de verwerping van de Heere Jezus. De Goddelijke principes van dit koninkrijk, die Hij tijdens Zijn leven op aarde verkondigde, behouden hun geldigheid in de huidige tijd; ze zullen volledig gerealiseerd worden in het Duizendjarige Vrederijk.

Het is daarom begrijpelijk dat de Heere na Zijn opstanding tot Zijn discipelen sprak over 'dingen die het koninkrijk van God betreffen' (Hand. 1:3); het is begrijpelijk dat later de evangelist Filippus 'het evangelie aangaande het koninkrijk van God en van de naam van Jezus Christus' verkondigde (Hand. 8:12) en het lag voor de hand dat ook de apostel Paulus van dit koninkrijk getuigde en het predikte (Hand. 19:8; 20:25; 28:23,31). Dit verwijst duidelijk *niet* naar de *toekomstige*, heerlijke kant van dit koninkrijk zoals in Handelingen 1:7 en 14:22, maar naar de huidige tijd van de verwerping en afwezigheid van de Koning (verg. Hand. 17:7), want in onze tijd omvat het koninkrijk ook de Gemeente.

Aan de Joden werd volgens de verslagen in Handelingen het goede nieuws van het Evangelie gewoonlijk het eerst in elke stad verkondigd; zij hadden lang op dit koninkrijk gewacht. Maar in de prediking van het Evangelie moest allereerst het lijden dat over Christus gekomen was, verkondigd worden en de heerlijkheden van het koninkrijk dat nog moest komen, maar zeker ook de huidige waarheid van de Gemeente, haar voorrechten en plichten en haar hoop. Het zou niet bij Paulus opgekomen zijn om het koninkrijk te verwaarlozen of zelfs te negeren, omdat er nu nieuwe, verdergaande openbaringen over Christus en Zijn Gemeente gegeven waren.

Dit komt niet alleen tot uitdrukking in de Handelingen van de apostelen, maar ook in de brieven, die spreken over zowel de huidige als de toekomstige kant van het koninkrijk. Zelfs als de Koning verworpen is en daarom niet zichtbaar aanwezig, zijn kennis van Zijn gedachten en onderwerping aan Zijn wil noodzakelijk. Onvoorwaardelijke gehoorzaamheid is het kenmerk van het koninkrijk, ook in onze tijd (verg. Matth. 7:21).

De Korintheërs waren druk bezig met de genadegaven die hun geschonken waren; ze ruzieden onderling en hadden veel andere dingen die de Heere onteerden. De apostel moest aan hen schrijven: 'Het koninkrijk van God bestaat niet in woord, maar in kracht' (1 Kor. 4:20). Er was in het leven van de gelovigen in Korinthe weinig bewijs van deze kracht om de principes van het koninkrijk van God in gehoorzaamheid aan Zijn Woord te realiseren.

In Rome waren er meningsverschillen onder de gelovigen over het eten van bepaald voedsel. De apostel Paulus herinnert hen er daarom aan dat het koninkrijk van God niet bestaat uit eten en drinken, maar uit **gerechtigheid** en **vrede** en **blijdschap** in de Heilige Geest (Rom. 14:17). In tegenstelling tot de wereld om hen heen kunnen gelovigen daarom nu al genieten van *geeste-*

lijke voorrechten die volgens Gods plan het deel zullen zijn van alle mensen op aarde in het Duizendjarige Rijk.

In Hebr. 7:2 wordt de priesterkoning Melchizédek voorgesteld als de koning van gerechtigheid en vrede. Hij ging Abraham tegemoet en zegende hem, toen hij terugkeerde van de koningsstrijd (Gen. 14). Melchizédek staat model voor Hem Die 'naar de orde van Melchizédek Hogepriester geworden is tot in eeuwigheid' (Hebr. 6:20).

Het is waar dat de volledige vervulling van dit beeld pas zichtbaar zal worden in het Duizendjarige Vrederijk, wanneer de Heere Jezus zal regeren als de ware Koning van gerechtigheid en vrede en alle volken zal laten delen in Zijn zegen.

Maar de basis hiervoor legde Hij op Golgotha (Hebr. 2:17), **toen Hij de gerechtigheid van God openbaarde en vrede bewerkte door het bloed van Zijn kruis** (verg. Rom. 3:21-26 en Kol. 1:20). 'Gerechtigheid en vrede kussen elkaar', zongen de zonen van Korach in Psalm 85:11 met het oog op de zegeningen van het koninkrijk, wanneer Israël zal worden bevrijd en hersteld.

Wij zijn al gerechtvaardigd door het geloof en hebben vrede met God door onze Heere Jezus Christus (Rom. 5:1). Dat wil zeggen: wij genieten nu al, van tevoren, enkele van de geestelijke zegeningen van het komende Duizendjarige Koninkrijk. Is het geen kostbare gedachte dat wij nu de ware Koning van vrede en gerechtigheid mogen dienen en dat Hij ons niet alleen gerechtigheid en vrede geeft, maar ook blijdschap in de Heilige Geest, net zoals Melchizédek aan Abraham zowel wijn als brood bracht?

In zijn brief aan de gelovigen in Kolosse noemt Paulus zijn medewerkers in het werk van de Heere 'medearbeiders voor het koninkrijk van God' (Kol. 4:11), in dezelfde zin en met dezelfde rechtvaardiging als hij in een andere tekst over Timotheüs zegt: 'want hij werkt het werk van [de] Heere evenals ik' (1 Kor. 16:10).

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

God is liefde (6)

De Heere Jezus heeft het oordeel voor ons gedragen en tegelijk God zo verheerlijkt als God nog nooit verheerlijkt was. Ja, Hij heeft God meer verheerlijkt dan alle mensen samen God onteerd hebben, in die ongeveer 6000 jaar dat er mensen zijn. Daarom kan God ons op grond daarvan vergeven en eeuwig leven geven! Dat vinden we in Johannes 17:4, waar de Zoon tot de Vader zegt: 'Ik heb het werk voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven'. Welk werk? Dat waarover we gelezen hebben in vers 18 van Johannes 1: 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem verklaard'.

Zijn leven op aarde was de openbaring van God. 1 Timotheüs 3:16 zegt dat Hij 'God geopenbaard in het vlees' is. En de Heere Jezus zegt: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). Wie Hem zag, zag God de Zoon. In alles wat Hij deed, werd God de Heilige Geest geopenbaard. In Lukas 4 lezen we dat Hij alles door de Heilige Geest deed. Dat geldt zelfs voor Zijn sterven, want Hebreeën 9:14 zegt dat Hij door de eeuwige Geest Zichzelf zonder vlek aan God geofferd heeft. God werd geopenbaard in Zijn leven op aarde! 'Want het behaagde de hele volheid [van de Godheid] in Hem te wonen en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen' (Kol. 1:19; 2:9).

Maar bovenal werd God geopenbaard in Zijn sterven op het kruis. Dat is het grote onderwerp van Johannes. Daar op het kruis werd geopenbaard dat de drie-enige God, Die liefde is, Zijn Zoon wilde oordelen in onze plaats. De Zoon gaf Zichzelf vrijwillig en de Vader en de Heilige Geest gaven Hém in Wie Zij al Hun welbehagen gevonden hadden, opdat wij gered konden worden. Wat een openbaring van God!

De slang zei tegen Eva: 'God is niet goed, Hij wil je iets onthouden. Je mag niet van die boom eten, omdat je dan aan God gelijk zult zijn!' Dat werd gezegd tegen de reine mens en Eva en Adam geloofden het. Toen werd de mens een gevallen zondaar, zoals wij – een zondaar die God haatte, zoals het Woord van God van ons zegt. Van ieder mens die onbekeerd is, zegt Genesis 6:5 dat alle gedachtespinsels van zijn hart elke dag alleen maar verdorven zijn. En Psalm 14:3 en Romeinen 3:12 zeggen dat er niemand is die goed doet, niet tot één toe, allen zijn afgeweken, samen zijn zij nutteloos geworden.

Aan *dergelijke* mensen wilde God Zich openbaren. Aan die mensen wilde Hij dat geven waarvan satan zei dat God het niet aan de reine mens wilde geven: Hem gelijk te zijn. In 1 Johannes 3:2 staat: 'Wij zullen Hem gelijk zijn' – Hem, de Zoon van God, de Schepper van hemel en aarde. 'We zullen Hem gelijk zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is', Hij Die in Zichzelf die eeuwige God is, van Wie 1 Timotheüs 6:16 zegt: 'Die geen mens gezien heeft of zien kan'.

Wij zullen Hem zien zoals Hij is. Inderdaad, Zijn heerlijkheid is voor het oog getemperd doordat Hij ook Mens geworden is, door Zijn menselijke lichaam, anders waren wij vergaan door die heerlijkheid. Maar toch ... wij zullen Hem zien zoals Hij is! Waarom? Omdat Hij ons leven geworden is. Zoals Petrus schrijft in 2 Petrus 1:4, hebben wij de Goddelijke natuur ontvangen. Dat is het wonderbare van Kolosse 3:3-4: Christus is mijn leven.

Christus, de eeuwige Zoon van God, maar die Mens geworden is, is mijn leven! Hij is waarachtig God en waarachtig Mens en toch één Christus! En Hij is mijn leven. Dus kan ik God zien en ik zal Hem zien straks in de heerlijkheid. Wij zullen Hem gelijk zijn – gelijk aan de Schepper! Zo zegt 1 Johannes 3:2 het immers. En dat niet alleen. In Lukas 12:37 zegt de Heere Jezus dat Hij Zich straks in de heerlijkheid zal omgorden om ons te dienen!

Denk u dat een ogenblik in: God de Zoon, de Schepper van hemel en aarde, kwam op aarde om het verzoeningswerk te volbrengen met het oog op de hele schepping (Kol. 1:19-21) en tegelijk ook om ons

te redden. Hij is nu dag en nacht met ons bezig in de heerlijkheid om ons veilig door de wereld te brengen naar het Vaderhuis. En tegelijk zien we wat Hebreëën 1:3 zegt: dat Hij alle dingen draagt door het

woord van Zijn kracht. Hij is zo machtig en sterk dat Hij Zijn schepping, de hele schepping, altijd in Zijn handen heeft. Al die miljarden sterren draagt Hij in Zijn hand. Al de miljarden bloemen en struiken draagt Hij in Zijn hand. De miljarden mensen en al de miljarden keer miljarden dieren draagt Hij in Zijn hand en Hij ondersteunt ze. Hij heeft *alles* in Zijn hand. Wat een macht!

Maar in Hebreëën 7:25 staat dat Hij nu bij de troon van God in de heerlijkheid leeft om daar voor ons tussenbeide te treden. Eigenlijk gaat het verder. Het is hetzelfde Griekse woord als in Romeinen 8:34, waar staat dat Hij voor ons bidt. Maar het is ster-

ker dan 'bidt'; Hij zet Zich helemaal voor ons in. Kunnen we dat begrijpen? Hij is daar bij de grote witte troon, de regeringstroon van God, en is daar opdat wij de kracht krijgen in de moeilijkheden en de verleidingen hier op aarde, opdat wij niet struikelen of vallen. En Hij is daar opdat wij 'barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd' (Hebr. 4:16); Hij is daar om voor ons te bidden zoals Romeinen 8:34 zegt, opdat wij niet ten val komen, ja, opdat alles goed gaat. Hij leidt ons in ons aardse leven door alle dingen heen die goed voor ons zijn. Alles wat in ons leven komt, wordt bestuurd door Zijn liefde, al zien wij dat niet altijd.

Wat een rust geeft dat. Wat een blijdschap. Wat verlangen we er dan naar om straks geopenbaard te worden voor Zijn rechterstoel, om dan alles uit ons hele leven te zien met alle achtergronden, om te zien dat dat allemaal door Zijn liefde voor ons bereid was, dat Hij in Zijn wonderbare wijsheid alles in ons leven bestuurd heeft, opdat het tot zegen voor ons zou zijn als een uitdrukking van Zijn liefde.

En dat gaat door tot het ogenblik dat wij op aarde geleerd hebben wat we moesten leren en meer kennis van Hem gekregen hebben in de omstandigheden van het leven. We kunnen in de hemel niet leren Wie en wat Hij is als we iets verkeerd gedaan hebben en berouwvol naar Hem gaan, wat Hij is als ik afgeweken ben en Hij mij opzoekt om me terug te brengen, wat Hij is als er verdriet in mijn hart is en Hij bij mij komt om mij te troosten en zegt: 'Ik weet wat je lijdt en hoe machteloos je bent' en dan Zijn zegenende hand op mij legt! Wij leren Hem *hier op aarde* kennen in de omstandigheden van het leven, op een manier waarop wij Hem in de hemel niet kunnen kennen. En dat zullen we nooit vergeten.

(Wordt vervolgd).

H.L. Heijkoop

Keer met uw hele hart terug naar Mij! (1)

'Ook nu echter, spreekt de HEERE, bekeer u tot Mij met heel uw hart, namelijk met vasten, met geweën en met rouwklacht ... Ik zal u de jaren vergoeden die de veldsprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de zwerm sprinkhaan en de treksprinkhaan hebben opgegeten' (Joël 2:12,25).

Het is onmogelijk om een precieze datum vast te stellen voor Joëls visioen. Het is in de eerste plaats gericht tot Juda en is sterk doordrongen van de gedachte aan de 'dag van de HEERE' (of 'dag van de Heere' in het Nieuwe Testament), de periode van oordeel die vooraf zal gaan aan de vestiging van het koninkrijk van Christus op aarde. In deze periode zal Gog (de profetische Assyriër, deze laatste en geduchte vijand) worden vernietigd, nadat hij door God is gebruikt om straf te brengen over Gods volk. Zonder dit belangrijke profetische aspect te veronachtzamen, willen wij in dit artikel kort stilstaan bij de *morele* betekenis van dit gedeelte van de Schrift, dat ook nu nog actueel is, en tegelijk moet putten uit de overdenking over de hierboven geciteerde verzen uit hoofdstuk 2.

De sprinkhanenplaag en een sterk beroep op de priesters

Aan het begin van dit Bijbelboek valt een enorm leger sprinkhanen in opeenvolgende golven op vruchtbare streken van het land. Het verandert het deze streken plotseling in een woestijn. Dan verergert een droogte, gevolgd door een verterend vuur, deze vreselijke plaag nog. Deze rampspoed komt van God (Joël 2:25; Ps. 105:34). Hij is het Die Zijn stem verheft voor Zijn leger uit (Joël 2:11).

Wij blijven gemakkelijk stilstaan bij oorzaken van *secundair* belang, klaar om – net zoals de boodschappers aan Job – de Sabeërs, het vuur dat uit de hemel viel, de Chaldeeën of de grote

wind van voorbij de woestijn te veroordelen (Job 1:13-19). Deze aartsvader had in een oogwenk alles verloren, maar hij komt niet in opstand; hij buigt zich neer en verklaart: 'De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd' (vs. 21; zie Klaagl. 3:37-39).

Ook wij moeten de hand van God in beproevingen erkennen (Jes. 45:7). **Wanneer wij door tucht gaan, laten wij dan nooit de trouw uit het oog verliezen van Hem Die ons die tucht geeft.** Deze moeilijkheid, deze mislukking, dit ongeluk is toegestaan door de Heere. Hij kent de precieze behoefte en nood van onze zielen en wil daaraan voldoen. Hij corrigeert, met mate, het volk dat dicht bij Hem staat, in dit geval Juda, om hun aandacht te vestigen op hun innerlijke toestand. 'Hoor dit, oudsten', zegt de profeet. Zou ouderdom het inzicht niet moeten verhogen en het mogelijk moeten maken wijsheid en eerbied voor God te onderwijzen (zie Job 12:12; 32:7; Ps. 34:11)? Joël voegt daaraan toe: 'Neem dit ter ore, alle inwoners van het land' (1:2). Kan iemand onbewogen blijven midden in zo'n beproeving?

Zelfs te midden van de verwoesting te mogen wonen in Sion, op de heilige berg (2:32; 3:17), zo dicht bij het huis van de Heere (1:9,13-14,16), is nog steeds een groot voorrecht, maar ook een grote verantwoordelijkheid. Het Woord van God richt zich dan tot hen in Zijn volk die bedwelmd zijn en hun bevrediging vinden in de bedrieglijke genoegens van deze wereld (Spr. 23:31-32; Ef. 5:18). Sterke drank neemt het verstand weg; het verhindert het onderscheid tussen wat heilig en wat van de wereld is (Lev. 10:9-10; Hos. 4:11). Zij moeten ontwaken uit de zware slaap waarin niets hen uiterlijk onderscheidt van de doden. Om dit heilzame werk te doen, heeft God ervoor gekozen de bron van hun valse vreugden te laten opdrogen.

'Want niet van harte verdrukt Hij en bedroeft Hij mensenkinderen' (Klaagl. 3:33). Zijn ziel kon de moeite van Israël niet lan-

ger verdragen (Richt. 10:16). Ondanks de ernst van hun fouten maakt Hij Zich één met hen die lijden (Jes. 63:9) en verklaart Hij als het ware: Mijn land, Mijn wijngaard, Mijn vijgenboom zijn op deze manier getroffen (zie Joël 1:6-7).

Wat een troosteloos gezicht! De hele schepping zucht gezamenlijk en verkeert samen in barensnood (Rom. 8:22). Het koren is verwoest, de nieuwe wijn opgedroogd, de olie verkommerd (Joël 1:10). Zelfs het zaad – de belofte van toekomstige oogsten en een beeld van Gods levende en blijvende Woord – ligt onder aardkluiten te verschrompelen (vs. 17). God liet het volledig aan brood ontbreken (Ps. 105:16); dat betekent: hongersnood. Zo staat de profeet, diep bewogen, voor God namens het volk: 'Tot U, HEERE, roep ik' (vs. 19).

Dit staat in schril contrast met het beeld van de zegeningen die aan het volk werden aangekondigd voordat zij het land binnentrokken: 'De HEERE zal u voor Zichzelf bevestigen tot een heilig volk ... Hij zal u overvloed ten goede geven ... Hij zal Zijn rijke schatkamer openen'. Maar deze beloften waren voorwaardelijk: 'als u gehoorzaam bent aan de geboden van de HEERE ... waarvan ik u heden gebied dat u ze in acht neemt en houdt' (Deut. 28:9-14). Nu moet God, als gevolg van hun ongehoorzaamheid en afgoderij, vloek, verwarring en verderf naar hen toe sturen (Deut. 28:20). De voorraadschuren zijn verwoest, de graanschuren afgebroken en de mensen zijn zeer verarmd en verstoken van voedsel, zoals in de dagen toen Midian Israël plunderde (Richt. 6:5-6); de akkers kunnen alleen maar verdorren.

De priesters – zij die het altaar bedienen – zouden de overtreding tegen God op een heel bijzondere manier moeten aanvoelen. Israël heeft Hem tekortgedaan, want Hij kan niet langer op de vastgestelde tijd ontvangen wat Hem toekomt en wat tot Zijn hart spreekt van de Persoon Die 'Zijn Brood' is, Zijn volmaakte vreugde (verg. Num. 28:2).

Er is geen echte waardering meer voor Christus in een tijd van hongersnood. Zonder het dagelijks lezen en overdenken van Gods Woord wordt onze ziel niet gevoed met Christus. Deze geestelijke schaarste verarmt allereerst de aanbidding die aan God wordt gegeven vanwege de grootheid van Zijn Zoon. De gaven van een uitverkoren volk om lof te offeren, zijn opgehouden. De profeet herhaalt dat het graanoffer en het drankoffer zijn weggenomen van het huis van de Heere (1:9,13; 2:14). **Dit graanoffer met olie en reukwerk is een beeld van Christus in Zijn volmaakte mensheid tijdens Zijn leven op aarde, dat helemaal tot eer van God was** (Matth. 3:17). Het drankoffer, dat op de offers wordt gegoten, herinnert ons eraan dat het ware Slachtoffer in volmaakte gehoorzaamheid aan de wil van God Zijn ziel heeft overgegeven in de dood.

Maar hoe kan een priester tot God naderen als er geen slachtoffers meer zijn? Hij is nutteloos geworden: 'Men mag niet met lege handen voor Mijn aangezicht verschijnen' (Ex. 23:15).

(Wordt vervolgd).

Philippe Lügt

De Heere verwachten

Het is winter. Een man wacht op een groot kruispunt terwijl veel mensen aan hem voorbijsnellen. Hij kijkt aandachtig in één richting zonder afgeleid te worden door zijn omgeving. Bibberend versnellen de voorbijgangers hun pas. Maar hij ziet hen niet, voelt de kou nauwelijks – hij wacht gewoon. Plotseling ziet hij degene op wie hij heeft gewacht, eraan komen. Nu verandert alles: zijn gezicht licht op en in een oogwenk is hij weg.

De Christen lijkt op deze wachtende man. De rusteloze wereld beweegt om hem heen, op jacht naar het vergankelijke. Te midden van deze onrust blijft de gelovige innerlijk kalm. Alles in zijn gedrag geeft uitdrukking aan zijn levende geloof in de spoedige wederkomst van de Heere.

Is dat ook zo voor u? Welke weerklank heeft de belofte van de Heere 'Ik kom spoedig' in uw dagelijkse leven? Hoe wacht u vandaag op Hem?

Wachten op de Heere Jezus is niet passief. De Bijbel geeft ons verschillende kenmerken die ermee verbonden zijn.

Wachten met geduld

In Jakobus 5:7 lezen we: 'Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht van het land en heeft er geduld mee'. Hij heeft het veld bewerkt en het zaad gezaaid. Nu wacht hij op de vroege en late regens om de grond vruchtbaar te maken, zodat hij de heerlijke vrucht van de aarde tot volle groei kan brengen.

Het zaad van het eeuwige leven is in uw ziel ontkiemd. Nu houdt u van de Heere, ook al hebt u Hem nog nooit gezien. Het wacht-

ten kan lang lijken en soms zelfs lijden met zich meebrengen. Maar de 'volharding van de hoop' is niet tevergeefs (1 Thess. 1:3). Binnenkort zult u uw Verlosser en Heere van aangezicht tot aangezicht zien.

Neem de profeten als voorbeeld. In hun tijd zochten ze geduldig en vaak met lijden naar Gods antwoord op hun geloof. Of denk aan Job, die in zijn grote beproeving volhardde en op God wachtte (Jak. 5:10-11).

Overigens bevinden we ons in een schepping die ook reikhalzend uitkijkt om bevrijd te worden uit de slavernij van het verderf (Rom. 8:19-21).

... geen kwaad

... geen verderf

Wachten met toewijding

Lukas 12:35-38 spreekt over een dienstknecht die, als hij klaar is met zijn dagtaak, zijn lamp aansteekt en zijn middel omgordt om op zijn meester te wachten. Hij waakt onvermoeibaar zonder ook maar iets op te geven. Hij weet niet wanneer zijn heer zal terugkeren. Maar hij staat klaar om 'onmiddellijk' voor hem beschikbaar te zijn en zijn dienst te hervatten. Hij wacht trouw en toegewijd totdat zijn meester komt.

Hoe gelukkig is de dienstknecht die de Heere Jezus wakend en wachtend zal aantreffen als Hij komt! De Heere zal Zich omgorden en hem aan tafel laten gaan om hem te dienen!

Wachten met waakzaamheid

'Mijn ziel wacht op de Heere, meer dan wachters op de morgen' (Ps. 130:6).

De stad is in slaap gevallen. Maar op de muur staat de wachter, die de wacht houdt voor elke naderende vijand. Ondanks de duisternis en in weer en wind waakt hij nauwgezet. Hij is urenlang eenzaam en weet nooit waar het gevaar vandaan komt. Toch blijft hij waakzaam. Dat is wat een mens moed geeft!

Net zoals de wachter voortdurend op de uitkijk staat tot het ochtendgloren, wacht de gelovige net zo waakzaam. Terwijl de wachters elkaar opvolgen, is hij geen moment stil, want hij bidt onophoudelijk en herinnert God – net als de nachtwakers op de muren van Jeruzalem – aan de vele noden van Zijn volk (Jes. 62:6-7).

Wachten met volharding

Abraham 'verwachtte de stad die de fundamenten heeft' (Hebr. 11:10). Reizend met zijn tent en aanbiddend voor zijn altaar bleef hij een vreemdeling in het land dat aan hem en zijn nakomelingen was beloofd.

Zijn geloofsogen speurden het onmetelijke heelal af; ze zagen vanuit de verte de contouren van een 'betere' stad. Hij reisde daarheen als een voortdurende zwerver, ervan overtuigd dat hij op een dag de heilige stad zou bereiken – zelfs als dat betekende dat hij door de dood moest gaan.

Hij voorzag het moment waarop hij en de hele geloofsfamilie voor altijd Gods stad zouden binnengaan. In de wetenschap dat

'het einde van alles nu nabij is', mogen wij het geloof en geduld van Abraham navolgen (1 Petr. 4:7; Hebr. 6:12).

Wachten met liefde

'De Geest en de bruid zeggen: Kom! ... Ja, Ik kom spoedig. Amen, kom, Heere Jezus!' (Openb. 22:17-20).

Je kunt de bruid niet zien wachten, maar je kunt de zucht van haar hart horen: 'Kom, Heere Jezus!' Haar genegenheid voor haar Bruidegom in de hemel is wakker gebleven. Als ze Zijn stem hoort: 'Ik kom spoedig', reageert ze onmiddellijk.

Laten we samen wachten op de Heere! Laten we op Hem wachten met hen die Hem liefhebben – u op uw plek en ik op de mijne. Wat goed als we elkaar bemoedigen door elkaar toe te roepen: 'De Heere komt spoedig!'

Pierre Jeannin

Amen, kom, Heere Jezus!

Uitnodiging voor de bruiloft (2, slot)

Derde uitnodiging aan het gewone volk

'Toen zei hij tot zijn slaven: De bruiloft is wel gereed, maar de genodigden waren het niet waard; gaat daarom naar de kruispunten van de wegen en roept allen die u er zult vinden tot de bruiloft. En die slaven gingen naar buiten naar de wegen en brachten allen samen die zij vonden, zowel bozen als goeden; en de bruiloft werd vol met hen die aanlagen' (Matth. 22:8-10).

Nog steeds wil de koning het bruiloftsfeest niet afzeggen. Hij wil het vieren – alleen met wie? De eerste genodigden bleken het 'niet waard' te zijn. Zij hebben de uitnodiging afgewezen, genegeerd, deels zelfs met geweld beantwoord.

Nu moeten de dienaren uitnodigen wie ze ook maar vinden. Ze gaan op pad, de straat op en ze nodigen iedereen die ze tegenkomen, uit – en opeens is de bruiloftszaal vol gasten! Geweldig! Zo kan de bruiloft toch worden gevierd. Tot vreugde van de koning en tot eer van de zoon!

Het volk Israël had een bijzondere voorkeur genoten. Zij stonden sinds hun uittocht uit Egypte in een bijzondere relatie tot de ware God en waren door het Oude Testament voorbereid op de komst van de Verlosser. Daarom werd het Evangelie ook als eerste aan hen gepredikt. Maar toen ze de Verlosser en Zijn goede bood-

schap afwezen, werd het Evangelie ook aan de heidenen verkondigd. Nu konden zij die geen hoop hadden en 'zonder God in de wereld waren', worden gered (verg. Hand. 13:46; Ef. 2:12-13).

Allen werden uitgenodigd: vanuit menselijk oogpunt bekeken zowel de slechten (zoals de misdadiger aan het kruis) als de goeden (zoals de Romeinse hoofdman Cornelius). **Dat is vandaag niet anders! Iedereen kan komen** – hetzij gedetineerde, bedrijfs-leider, gepensioneerde, vluchteling of voetballer. Ja, zelfs jij en ik zijn uitgenodigd.

Een gast zonder bruiloftskleding

'Toen nu de koning naar binnen was gegaan om hen die aanla-gen te bezien, zag hij daar een mens die niet bekleed was met een bruiloftskleed' (vs. 11).

Nu verandert het perspectief van de gelijkenis – we betreden de bruiloftszaal. De gasten zijn er, de koning verschijnt. Met een onderzoekende blik overziet hij zijn gasten. Daar ziet hij iemand die geen bruiloftskleding heeft aangetrokken.

In het oosten was het in die tijd gebruikelijk dat de bruidegom de gasten voor het bruiloftsfeest de passende kleding verschaftte. Iedereen moest er even mooi uitzien, niemand mocht zich achtergesteld voelen! De gasten moesten de bruiloftskleding alleen nog aantrekken.

Maar daar was iemand die het niet nodig had gevonden het geschenk van de koning aan te nemen. Hij droeg zijn eigen kleding. Brutaal, nietwaar? In zeker opzicht zelfs brutaler dan de afwijzingen van de eerste genodigden! Deze gast wilde bij de bruiloft aanwezig zijn, wilde smullen en genieten – maar hij wilde zich niet kleden voor het feest. Daarmee beledigde hij de koning. Hoe zal deze daarop reageren?

Zo zijn er mensen die zich *Christenen* noemen. Ze zijn religieus, dat staat buiten kijf. Ze kunnen zich laten voorstaan op een doop, een communie of belijdenis, ja, zelfs op een Christelijk leven. Ze denken daarmee goed genoeg te zijn voor de hemel. Maar ze hebben 'zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen' (Rom. 10:3). Zal God hen aannemen?

Binnensluipen leidt tot uitwerpen

'En hij zei tot hem: Vriend, hoe bent u hier binnengekomen zonder een bruiloftskleed aan te hebben? En hij zweeg. Toen zei de koning tot zijn dienstknechten: Bindt hem aan handen en voeten en werpt hem uit in de buitenste duisternis; daar zal het geween zijn en het tandengeknars. Want velen zijn geroepen, maar weinig uitverkorenen' (vs. 12-14).

De koning spreekt de gast aan die in zijn eigen kleren op de bruiloft is verschenen – en deze zwijgt. Dan wordt hij uitgeworpen 'in de buitenste duisternis'. De bruiloft vindt plaats zonder hem – definitief, eeuwig. Hij was er zo dichtbij en is toch buitengesloten! Hier wordt niet de vraag beantwoord *wanneer* God de belijdenis van een Christen onderzoekt, maar het wordt duidelijk *dat* Hij onderzoekt of het geloof echt is. Wie zijn eigen weg heeft gekozen, zal in de eeuwigheid geen mogelijkheid meer hebben zich te rechtvaardigen. Hij zal voor Gods rechterstoel volledig zwijgen en geen antwoord kunnen geven (verg. Job 9:3). God zal ieder mens persoonlijk oordelen (zoals hier de koning met de man spreekt alsof hij de enige gast was). Wie dan wordt veroordeeld, zal een donker en verschrikkelijk, definitief en hopeloos einde hebben. 'Het geween en het tandengeknars' – dat zijn de eeuwige gevolgen voor hen die de uitnodiging van God voortdurend afwijzen.

Ja, 'velen zijn geroepen', velen zijn uitgenodigd – maar slechts weinigen komen. Velen noemen zich Christen, 'hebben de naam dat ze leven' – maar in werkelijkheid zijn ze dood (Openb. 3:1). Slechts weinigen hebben het bruiloftskleed aangenomen dat God in de Persoon en door de dood van Zijn Zoon Jezus Christus heeft klaargelegd. Heb jij het al aangetrokken? Het ligt klaar – ook voor jou!

Frank Warias

**'Gaat daarom naar de kruispunten van de wegen
en roept allen die u er zult vinden
tot de bruiloft.'**

(Matth. 22:9)

Hoe voorkom ik dat ik zondig?

Het heil van de rechtvaardigen komt van de HEERE, hun kracht ten tijde van benauwdheid (Ps. 37:39).

Misschien vraagt u zich af: Hoe kan ik ervoor zorgen dat ik niet zondig? Het antwoord is heerlijk eenvoudig: 'Ik vermag alles door Hem Die mij kracht geeft' (Fil. 4:13). Wij bezitten toch het heil? En wat houdt dat in? Is het alleen maar de verlossing van de komende toorn? Is het slechts de vergeving van onze zonden en de zekerheid om vrijgesteld te worden van de poel van vuur? Het is veel meer dan deze dingen, hoe kostbaar die ook zijn.

Het 'heil' impliceert een volkomen en oprechte aanvaarding van Christus als mijn 'wijsheid', die mij wegleidt van de duistere en kronkelige wegen van de dwaasheid naar de paden van het hemels licht en de hemelse vrede. Die maakt mij praktisch heilig op al mijn wegen en bevrijdt me ten slotte van alle macht van de dood en me de ingang in de heerlijkheid geeft.

Het is dan ook duidelijk dat de kracht om de vrucht van de Geest voort te brengen (Gal. 5:22) beschikbaar is gemaakt in het heil dat wij bezitten in Christus. Het is een gevolg van de praktische heiliging die de Goddelijke genade ons heeft geschonken.

We moeten ons zorgvuldig hoeden voor de gewoonte om te gering te denken over het heil. We moeten ernaar streven om het in al zijn volheid te begrijpen. Het is een woord dat zich uitstrekt van eeuwigheid tot eeuwigheid en dat in dat grote bereik alle praktische details van het dagelijkse leven omvat.

Ik heb niet het recht om te spreken over het heil wat betreft mijn ziel in de toekomst, als ik weiger de praktische betekenis voor mijn gedrag in het heden te erkennen en te vertonen. We zijn gered, niet slechts van de schuld en veroordeling van de zonde, maar ook, en wel ten volle, van de praktijk van de zonde en de liefde ervoor.

Deze dingen mogen nooit gescheiden worden en zullen ook nooit gescheiden worden, door iemand die door God is onderwezen in de betekenis, de reikwijdte en de kracht van dat kostbare woord: heil.

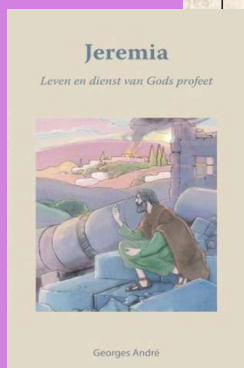
C.H. Mackintosh

Jeremia – Leven en dienst van Gods profeet

door G. André

Dit boek is geen commentaar op het Bijbelboek Jeremia, maar een schets van de mens, het leven en de dienst van Jeremia. Hij moest het oordeel aankondigen over de stad Jeruzalem. Hij deed dat heel trouw, gehoorzaam en nauwgezet.

Jeremia was zwak, verlegen en jong; toch wilde God hem gebruiken. Maar Jeremia hield van zijn stad en volk en leed bij het vooruitzicht van de totale verwoesting die Jeruzalem zou treffen.

Wij Christenen mogen ook het Evangelie van genade en redding door onze Heere Jezus Christus doorgeven. Net als in Jeremia's tijd leven ook wij in een tijd waarin het oordeel voor de deur staat voor iedereen die de vergeving nog afwijst. Maar de genadetijd is nog niet voorbij en wij mogen de weg tot behoud nog vrijmoedig verkondigen!

Dat dit boek daarvoor een aansporing mag zijn!

Bestelcode: 309-8

Aantal bladzijden: 78

Prijs: € 5,95

Gelukkig samenleven

door R.K. Campbell

Trouwen? Een gezin stichten? Kinderen krijgen? Opvoeding? Deze dingen staan meer dan ooit onder zware druk. Deinen we hiervoor terug of willen we aan de hand van Gods Woord zoeken naar antwoorden die ons verder helpen?

Deze brochure probeert ons te helpen deze antwoorden vanuit Gods Woord te geven.

Bestelcode: 270-1

Aantal bladzijden: 94

Prijs: € 6,95

Nadenkertje

Alleen in het 'land van de onbegrensde mogelijkheden' kon zich, zo meent men, deze geschiedenis afspelen: de Zwitserse avonturier Johann August Sutter (1803-1880) emigreerde in het begin van de 19e eeuw naar Californië, verwierf door gunstige omstandigheden en vaardigheid enorme landerijen en werd rijk als plantagebezitter en veehouder. Hij had het helemaal gemaakt, niets leek hem nog te ontbreken.

Op een dag vond men in de rivier dicht bij zijn huis goud. En dat was het begin van het einde. De goudkoorts kwam op en duizenden goudzoekers namen bezit van zijn land en verwoestten het. Ze plunderden en moordden, zodat er voor de ongelukkige Sutter niets anders overbleef dan te vluchten. Hij ging naar de rechtbank en probeerde zijn recht op te eisen. Maar niemand hielp hem. Als een totaal berooide smekeling stierf hij op de trappen van het Witte Huis in Washington. Tegenwoordig vinden we op zijn grond de bekende stad San Francisco.

Dit oude, schokkende verhaal stemt ons tot nadenken. Net als toen komt het er ook nu op aan op welke basis een mens 'zijn huis' bouwt. Materiele goederen zijn in ieder geval onbetrouwbaar.

In bovengenoemde context sprak Jezus Christus over een mens die Zijn woorden hoort en ze doet. Hij vergelijkt hem met een man die zijn huis op een rots bouwt (Matth. 7:26-27). Gods woorden op zichzelf toepassen en in praktijk brengen, is nog steeds een betrouwbaar levensfundament.

